

— Не е достоенъ да стане членъ на Туристическия клубъ — пишеше Алеко Константиновъ — който не може да се качи поне на Черния връхъ...

На челото на витошкия първенецъ вече възлизатъ не само възрастни мъже и жени, а и юноши и деца. А старитѣ и болнавитѣ мечтаятъ за жбчата желѣзница, за да могатъ и тѣ да изпитатъ голѣмото удоволствие, което доставятъ ведритѣ висини.

Още не отдѣхнали, нашиятъ погледъ е привлеченъ отъ една дивна висока планинска верига, рѣдко съчетание отъ багри и форми. Това е красивата снага на

Освещаване наблюдателницата на Черни връхъ (28. X. 1935).

Рила-планина, просната отъ западъ къмъ изтокъ. Още по на изтокъ сж Родопитѣ, — отечеството на митическия *Орфей*. Чародеенъ пѣвецъ, създаденъ отъ народната фантазия въ предисторическата старина.

Рилската панорама, гледана отъ Витоша, е пленителна презъ всички годишни времена.

Зиме, цѣла покрита съ дълбоки снѣгове, е колкото красива, толкова и страшна. Който ламти да газии нейнитѣ снѣгове, той трѣбва да е готовъ да се принася въ жертва. Преди нѣколко деня нейната лавина затрупа единъ отъ най-смѣлитѣ софийски планинари, дълбоко загннатъ отъ бѣлия саванъ.